

PROVISIONAL INSTITUTIONS OF SELF GOVERNMENT

KUVENDI I KOSOVËS
СКУПШТИНА КОСОВА
ASSEMBLY OF KOSOVO

Zakon Br. 02/L-75

O ARBITRAŽI

Skupština Kosova,

Na osnovu Poglavlja 5.1. (d) i 9.1.26 (a) Ustavnog okvira za privremenu samoupravu na Kosovu (Uredba UNMIK-a br. 2001/9 od 15 maja 2001),

U cilju uređivanja predmeta arbitraže i izvršenja arbitražnih odluka koje su donete unutar i van Kosova u skladu sa savremenim Evropskim i međunarodnim standardima,

Usvaja:

ZAKON O ARBITRAŽI

Deo I
OPŠTE ODREDBE

Član 1
Delokrug

Ovaj zakon utvrđuje pravila koja će se primenjivati za jedan sporazum o arbitraži, postupak o arbitraži i priznavanje i izvršenje arbitražnih odluka koje su donete unutar ili van Kosova.

Član 2
Definicije

“**Sporazum o Arbitraži**” znači sporazum koji je sklopljen između dva ili više lica, da pojedini ili svi pravni sporovi, koji su nastali ili koji mogu nastati između njih, da se podvrgnu arbitraži.

“**Odluka**” obuhvata sve naloge koje je doneo arbitražni tribunal, bilo da su oni privremeni, delimični, proceduralni, bitni ili konačni u vezi sa svim pitanjima, uključujući i troškove.

“**Potrošač**” znači bilo koje fizičko lice koji sklapa sporazum koji je van njegovog/nog trgovačkog, poslovnog ili profesionalnog cilja.

“**Lice**” obuhvata sva fizička i pravna lica. Pod pravnim licem podrazumevaju se pravna lica privatnog prava kao i pravna lica javnog prava.

“**Sud**” u ovom zakonu odnosi se na sud koji je označen u sporazumu o arbitraži ili, u nedostatku ovog označenja, na Privredni Sud.

„**Tribunal**“ podrazumeva arbitražni tribunal.

Član 3 Nadležnost Suda

Nijedan sud na Kosovo ne može se mešati u arbitražnom postupku, izuzev ako nije drugačije propisano u ovom zakonu.

Član 4 Obaveštenje i izračunavanje vremenskih rokova

4.1. Svaki izveštaj, uključujući i obaveštenje, prepiske ili predloge, smatraće se da su primljeni ako su ona dostavljena odgovornoj osobi lično ili preko registrovane pošte u njegovoj adresi ili uobičajenom boravištu, u njegovom radnom mestu (mestu poslovanja) ili u njegovoj poštanskoj adresi. Ako se nijedna od pomenutih lokacija ne može pronaći, obaveštenje se smatra da je primljeno ako je ono dostavljeno u zadnjem poznatom boravištu ili radnom mestu (mestu poslovanja). Obaveštenje se smatra da je primljeno na dan njegovog dostavljanja. Odredbe ovog stava se neće primeniti za obaveštenja i podneske koji se dostavljaju u sudskom postupku.

4.2. Svi vremenski rokovi koji su propisani u ovom zakonu počinju da teču jedan dan posle prijema obaveštenja. Ako je zadnji dan ovog vremenskog roka službeni praznik ili nije radni dan u prebivalištu ili mestu poslovanja primaoca, vremenski rok produžiće se do prvog sledećeg radnog dana. Službeni praznici ili neradni dani, koji nastaju prilikom toka vremenskog roka, treba da se uključe prilikom izračunavanja vremenskog roka.

Deo II SPORAZUM O ARBITRAŽI

Član 5 Arbitrabilnost

5.1. Nesporazum može se rešiti putem arbitraže jedino u slučaju dogovora stranaka, na osnovu kojeg one pristaju da se nesporazum reši putem arbitraže.

5.2. Svi nesporazumi koji se odnose na građansko-pravne i ekonomske - pravne zahteve mogu se rešavati putem arbitraže, osim ako je to zabranjeno zakonom.

Član 6 Sporazum o Arbitraži

6.1. Sporazum o arbitraži zaključuje se u pisanom obliku.

6.2. Gore pomenuti uslov smatra se da je ispunjen i ako je zaključenje sporazuma o arbitraži evidentirano posredstvom razmene pisama, telefaksa, telegrama ili drugih sredstava telekomunikacija ili elektronskih komunikacija ili posredstvom konosmana ako ovaj poslednji sadrži jednu izričitu klauzulu o arbitraži, ili u slučaju podnošenja tužbe ili odgovora na tužbu, u kojem slučaju jedna stranka tvrdi da postoji sporazum o arbitraži dok druga stranka to ne pobija.

6.3. Ako je jedan potrošač stranka u sporazumu o arbitraži, sporazum o arbitraži se smatra da je u pismenoj formi samo ako su sve stranke u sporazumu o arbitraži lično potpisali dokument koji sadrži klauzulu o arbitraži. Pomenuti potpis u ovom stavu može biti zamenjen elektronskim potpisom ako je u skladu sa odgovarajućim zakonodavstvom o elektronskom potpisu.

6.4. Neispunjenje uslova iz stava 2 i 3 ovog člana neće se uzeti u obzir od arbitražnog tribunala, ako su stranke pokrenule arbitražni postupak.

Član 7 Tužbe pred Sudom

Sud pred kojim je podneta tužba u vezi sa jednim pitanjem koje je predmet arbitraže odbiće tužbu kao neosnovanu, ako se tuženik u odgovoru na tužbu poziva na sporazum o arbitraži, izuzev ako sud nalazi da je sporazum o arbitraži ništavan ili nevažeći ili da se predmet spora ne pokriva sporazumom o arbitraži.

Član 8 Privremene Sudske mere

Bez obzira na sporazum o arbitraži ili početak arbitražnog postupka, nadležni sud može doneti privremenu meru ako se to zatraži od jedne stranke koja podnosi pouzdane dokaze da joj se može naneti neposredna ili nenadoknadviva šteta, gubitak ili nepravda ako se ne donese jedna takva privremena mera.

Deo III SASTAV ARBITRAŽNOG TRIBUNALA

Član 9 Broj i Imenovanje Arbitara

9.1. Arbitražni tribunal sastoji se od arbitra pojedinca ili od veća arbitara, pod uslovom da ovo veće bude sastavljeno od neparnog broja arbitara.

9.2. Stranke se mogu sporazumeti o postupku za imenovanje arbitra ili arbitara.

9.3. Ako se stranke ne mogu sporazumeti o broju arbitara ili o postupku za njihovo imenovanje u roku od petnaest dana posle prijema obaveštenja o arbitraži od strane tuženika, arbitražni tribunal sastojiće se od jednog veća od tri arbitra koji će se imenovati u skladu sa stavom 4 ovog člana.

9.4. U slučaju koji je pomenut u stavu 3 gore, svaka stranka treba da imenuje jednog arbitra. Dva imenovana arbitra, imenovaće trećeg arbitra koji će predsedavati arbitražnim tribunalom. Ako jedna stranka propusti da imenuje arbitra u roku od trideset (30) dana nakon prijema obaveštenja o imenovanju arbitra, ili ako dva arbitra propuste da se sporazume u pogledu trećeg arbitra u roku od trideset dana od njihovog imenovanja, ovo imenovanje će se obaviti od strane Suda na zahtev jedne stranke.

9.5. Izuzev ako se stranke drugačije sporazume, stranka će se obavezati sa imenovanjem arbitra od trenutka kad druga stranka primi obaveštenje o imenovanju arbitra.

9.6. Kada Sud imenuje arbitra, on je dužan da vodi računa o kvalifikacijama jednog arbitra koje se traže u skladu sa sporazumom o arbitraži te kako bi bio siguran da je imenovanje arbitra nezavisno, nepristrano i da nema sukob interesa.

Član 10 Izuzeće Arbitra

10.1. Potencijalni arbitar koji je predložen od jedne stranke ili Suda dužan je da iznosi sve okolnosti koje bi mogle dati povoda za osnovanu sumnju o njegovoj/noj nezavisnosti ili nepristranosti. Arbitar, posle imenovanja, dužan je da iznosi strankama takve okolnosti osim ako ih je o njima već ranije obavestio.

10.2. Svaka stranka može da zatraži izuzeće bilo kojeg arbitra, ako postoje okolnosti koje daju povoda za opravdanu sumnju u njegovu nezavisnost ili nepristranost, ili ako arbitar nema potrebne kvalifikacije o kojima su se stranke sporazumele. Stranka može tražiti izuzeće arbitra koga je imenovala samo ako su razlozi za izuzeće nastali ili ako je stranka za njih saznala pošto je arbitar imenovan. Dotična stranka može zatražiti izuzeće odmah nakon saznanja o razlozima koji daju povoda za izuzeće.

Član 11 Postupak za izuzeće Arbitara

11.1. Stranke se mogu sporazumeti o postupku za izuzeće arbitra. Stavovi 2, 3 i 4 ovog člana primeniće se ako se stranke ne budu složile sa ovim postupkom.

11.2. Stranka koja namerava da zatraži izuzeće jednog arbitra, dužna je da u roku od petnaest dana posle imenovanja arbitra ili nakon što je saznala za neku okolnost iz člana 10 stav 2, da podnese zahtev za izuzeće drugoj stranki ili drugim članovima arbitražnog tribunala. Zahtev za izuzeće treba da bude u pisanoj formi i u njemu treba da se navode razlozi za izuzeće.

11.3. Ako se arbitar čije se izuzeće traži ne povuče ili se druga stranka ne složi sa zahtevom za njegovo izuzeće, arbitražni tribunal doneće odluku o izuzeću arbitra.

11.4. Ako zahtev za izuzeće arbitara ne uspe na osnovu postupka o kojem su se stranke složile ili na osnovu postupka koji je propisan u stavu 2 i 3 ovog člana, dotična stranka može podneti zahtev o izuzeću pred Sudom u roku od petnaest dana od dana prijema obaveštenja o odbijanju zahteva za izuzeće. Protiv odluke Suda nije dopuštena žalba. Sve dok sud ne odluči o izuzeću, arbitražni tribunal, uključujući i arbitra čije je izuzeće zatraženo, može da nastavi sa arbitražnim postupkom i sa donešenjem odluke.

Član 12 Neobavljanje dužnosti

12.1. Ako arbitar zbog pravnih ili stvarnih razloga ne može da obavlja svoju dužnost ili zbog drugih razloga propušta da preduzima svoje aktivnosti bez odlaganja, njegov mandat će prestati ako on podnese ostavku sa te dužnosti ili ako se stranke sporazumeju o prestanku njegovog mandata. Ako arbitar ne podnosi ostavku ili ako se stranke ne saglase o prestanku mandata, na zahtev bilo koje stranke ili člana tribunala, Sud će doneti odluku o prestanku mandata arbitra. Protiv odluke Suda nije dopuštena žalba.

12.2. Ako se prema stavu 1 ovog člana, ili člana 11, stav 2, arbitar povuče sa svoje dužnosti ili se stranke slože o prestanku njegovog mandata, to ne znači da se time priznaje osnovanost bilo kojeg od razloga navedenih u ovom članu ili članu 11, stav 2.

Član 13 Zamena Arbitra

U slučaju kada mandat jednog arbitra prestaje na osnovu člana 11 ili 12 ili zbog njegovog/nog povlačenja sa dužnosti, zamena arbitra obaviće se u skladu sa pravilima koja se primenjuju za imenovanje jednog arbitra, izuzev ako se stranke slože o drugačijem postupku.

Deo IV NADLEŽNOST ARBITRAŽNOG TRIBUNALA

Član 14 Nadležnost

14.1. Arbitražni tribunal odlučivaće o punovaljanosti sporazuma o arbitraži i o svojoj nadležnosti o sporovima koji su podneti njemu. U tom smislu, arbitražna klauzula, koja je deo jednog sporazuma, tretiraće se kao poseban i nezavisan sporazum od jednog sporazuma o arbitraži.

14.2. Prigovor da arbitražni tribunal nije nadležan, stranka mora podneti najkasnije kad i odgovor na tužbu. Okolnost da je stranka imenovala arbitra ili što je učestvovala u imenovanju arbitra ne lišava ga prava na podnošenje takvog prigovora.

14.3. Prigovor da arbitražni tribunal prekoračuje granice svojih ovlašćenja mora se podneti od stranke odmah nakon saznanja o tome.

14.4. U slučajevima koji se odnose na stav 2 i 3 ovog člana, arbitražni tribunal može da dopustiti naknadno podnošenje prigovora ako smatra da stranka ima razumno opravdanje za ovo zakašnjenje.

14.5. Svaka stranka može zahtevati od suda da razmatra odluku arbitražnog tribunala o nadležnosti u vezi sa sporom. Ovaj zahtev treba da se dostavi sudu u roku od trideset dana od dana prijema pismenog obaveštenja o odluci. Podnošenje zahteva ne sprečava arbitražni tribunal da nastavi, ako je moguće, sa arbitražnim postupkom i sa donešenjem odluke.

Član 15 Privremena mera

15.1. Ako se stranke nisu drukčije sporazumele, arbitražni tribunal može, na zahtev jedne od stranaka, naložiti donošenje privremene mere, ako stranka podnosi pouzdane dokaze da joj se može naneti neposredna ili nenadoknativa šteta, gubitak ili nepravda ako se ne donese jedna takva mera. Arbitražni tribunal može da odredi da bilo koja stranka položi odgovarajuće obezbeđenje u vezi sa ovom privremenom merom.

15.2. Na zahtev stranke, sud može naložiti izvršenje privremene mere donete od arbitražnog tribunala prema stavu 1 ovog člana, izuzev ako je stranka tražila donošenje privremene mere prema članu 8 o istom pitanju.

15.3. Ako se utvrdi da je privremena mera, koja je doneta od arbitražnog tribunala prema stavu 1 ovog člana neosnovana, stranka u čiju korist je doneta odluka treba da nodoknadi oštećenu stranku zbog štete koja je nastala kao rezultat izvršenja privremene mere. Arbitražni tribunal je nadležan da odlučuje o razlozima za donošenje privremene mere i pitanjima koja se odnose u vezi sa nadoknadom štete.

Deo V
ARBITRAŽNI POSTUPAK

Član 16
Opšta Pravila

16.1. Stranke treba da se ravnopravno tretiraju i svakoj stranci treba da se omogući da u bilo kojoj fazi postupka u potpunosti iznese svoj slučaj.

16.2. Stranke mogu slobodno izabrati svoje zastupnike, koji će delovati kao ovlašćeni zastupnici u toku arbitražnog postupka. Nijedan zastupnik ovlašćen od stranke ne može biti isključen od arbitražnog postupka.

16.3. Bez povrede obaveznih odredaba ovog zakona, stranke se mogu dogovoriti o arbitražnom postupku.

16.4. Ako se stranke nisu sporazumele o arbitražnom postupku i u odsustvu odgovarajućih odredaba u ovom zakonu, arbitražni tribunal može sam da utvrdi pravila o arbitražnom postupku primenjujući skladno pravila o parničnom postupku ili uz primenu arbitražnih pravila koja važe za instituciju stalne arbitraže.

Član 17
Mesto Arbitraže

17.1. Ako se stranke ne mogu slobodno sporazumeti o mestu održavanja arbitraže, mesto arbitraže određiće arbitražni tribunal vodeći računa o okolnostima spora, uključujući i pogodnost određenog mesta za stranke i tribunal.

17.2. Izuzetno od stava 1. ovog člana, ako se stranke o tome nisu drukčije sporazumele, arbitražni tribunal može da se sastane u bilo kojem mestu koje oceni prikladnim, radi saslušanja stranaka, svedoka, ili veštaka, održavanja konsultacija između članova arbitražnog tribunala kao i radi pregleda robe, drugih predmeta ili isprava.

Član 18
Početak Arbitražnog postupka

Ako se stranke nisu drukčije sporazumele, arbitražni postupak, u vezi sa jednim određenim sporom, počinje na dan kada je zahtev da se spor podvrgne arbitraži primljen od tužene stranke.

Član 19
Jezik

19.1. Ako se stranke nisu drugačije sporazumele, arbitražni tribunal, odmah nakon osnivanja, određuje jezik ili jezici koji će se upotrebiti u toku arbitražnog postupka. Sporazum stranaka, odnosno odluka arbitražnog tribunala, primenjivaće se na sve pisane izjave i predstavke stranaka, na usmeni postupak i na sve odluke ili druga saopštenja arbitražnog tribunala.

19.2. Arbitražni tribunal može da naloži da sva dokumenta koja su podneta u toku arbitražnog postupka treba da budu proračena sa prevodom na jeziku ili jezicima o kojima su se stranke sporazumele ili koje je odredio arbitražni tribunal. Arbitražni

tribunal prihvaćiće samo prevode koji su uradjeni od ovlašćenog (službenog) prevodioca ili koji je inače odobren od strane suda.

Član 20

Tužba, Odgovor na Tužbu i Protivtužba

20.1. U roku o kojem su se stranke sporazumele ili, u odsustvu te saglasnosti, u roku koji će odrediti arbitražni tribunal, tužioc će u tužbi izneti i činjenice na kojima zasniva svoje zahteve, a tuženi u njegovom odgovoru na tužbu treba izneti svoju odbranu koja je podržana dokazima. Zajedno sa tužbom, odnosno, odgovorom na tužbu, stranke mogu priložiti isprave koje smatraju važnim ili se mogu pozvati na isprave ili druge dokaze koje nameravaju podneti.

20.2. Ako se stranke nisu drukčije sporazumele, svaka stranka može u toku arbitražnog postupka izmeniti ili dopuniti svoju tužbu ili odgovor na tužbu, izuzev ako arbitražni tribunal smatra da su izmene ili dopune nedopustive zato što su podnete sa zakašnjenjem.

20.3. U odgovoru na tužbu, ili u kasnijem toku arbitražnog postupka, ako arbitražni tribunal smatra da su okolnosti zakašnjenja opravdane, tuženik može podneti protivtužbu u vezi sa istim sporazumom ili na jedan osnovani zahtev u istom sporazumu u cilju medjusobnog prebijanja. Stav 1 i 2 ovog člana primeniće se i za ove protivtužbe.

Član 21

Usmeni i pismeni postupak

21.1. Ako se stranke nisu drukčije sporazumele, arbitražni tribunal odlučuje da li će da održi usmenu raspravu ili će da vodi postupak na osnovu pisanih isprava i drugih materijala, ili u kombinaciji sa oba postupka. Osim ako su se stranke sporazumele da neće biti usmene rasprave, arbitražni tribunal će u prikladnoj fazi postupka održati takvu raspravu ako to zatraži jedna od stranaka. Usmena rasprava nije javna, izuzev ako se stranke drugačije sporazumu.

21.2. Stranke moraju blagovremeno biti obaveštene o svakoj usmenoj raspravi, ili o svakom sastanku arbitražnog tribunala u cilju izvodjenja dokaza.

21.3. Svi podnesci, isprave ili druge informacije koje jedna stranka preda arbitražnom tribunalu dostaviće se i svim ostalim strankama. Takođe, bilo koji izveštaj veštaka ili isprava koja pretstavlja dokaz, na kojoj bi arbitražni tribunal mogao da zasniva svoju odluku, dostaviće se i svim ostalim strankama.

21.4. Arbitražni tribunal treba da pripremi prevod usmenih iskaza u toku usmenih rasprava kao i o vodjenju zapisnika u ročištu, ako se one smatraju neophodnim od strane arbitražnog tribunala u vezi sa slučajem, ili ako su se stranke sporazumele i ako su o tome obavestile arbitražni tribunal najmanje 15 dana pre održavanja usmene rasprave. Stranke će snositi troškove prevoda.

Član 22 Zaključenje usmene rasprave

22.1. Nakon podnošenja dokaza iz člana 20 stava 1 arbitražni tribunal može zatražiti od stranaka da ponude druge dopunske dokaze ili ostale svedoke radi saslušanja. Ako njih nema, rasprava o saslušanju biće zaključena.

22.2. Arbitražni tribunal može, ako smatra neophodnim u izuzetnim slučajevima, da na svoju inicijativu ili na osnovu zahteva jedne stranke, odluči da ponovo otvori saslušanje u bilo koje vreme pre donošenja odluke.

Član 23 Dokazi

23.1. Svaka stranka ima teret dokazivanja o činjenicama koje podržavaju tužbu ili odgovor na tužbu.

23.2. Arbitražni tribunal utvrđuje dopustivost, relevantnost, materialnost i teret predloženih dokaza.

23.3. Arbitražni tribunal odlučuje o prihvatanju ili odbijanju zahteva za podnošenje dokaza. Arbitražni tribunal može izvesti dokaze, ako to smatra potrebnim i slobodno i nepristrasno vrši njihovu procenu.

23.4. U bilo koje vreme u toku postupka, arbitražni tribunal može da zatraži od stranaka da podnose druge isprave ili druge dokaze u roku koji on odredi.

Član 24 Svedoci

24.1. Ako treba da se sasluša svedok, najmanje petnaest dana pre održavanja rasprave o saslušanju, svaka stranka treba da dostavi arbitražnom sudu i drugoj stranki, ime i adresu svedoka koji će biti saslušan, pitanja o kojima će biti saslušan i jezik na kojem će se izvesti svedočenje.

24.2. Izjave svedoka mogu da se podnesu i u obliku pismenih izjava, potpisane od svedoka, pod uslovom da svedok bude na raspolaganju strankama ako jedna od stranaka zatraži ispitivanje svedoka.

Član 25 Veštaci

25.1. Ako se stranke nisu drukčije sporazumele, arbitražni tribunal može imenovati jednog ili više veštaka od kojih će zatražiti pismeni izveštaj o određenim pitanjima od strane arbitražnog tribunala.

25.2. Arbitražni tribunal može naložiti jednu stranku da veštaku da sve važne informacije, pripremi ili da ima pristup na bitne isprave ili imovinu radi pregleda. Nakon prijema izveštaja od strane veštaka, arbitražni tribunal dostaviće strankama po jedan primerak izveštaja kojima će biti omogućeno da se pismenim putem izjasne o izveštaju.

25.3. Osim ako su se stranke drukčije sporazume, na zahtev jedne stranke ili ako arbitražni tribunal smatra neophodnim, veštak je dužan da, posle podnošenja pismenog

izveštaja, učestvuje na raspravi o saslušanju, na kojoj će strankama biti omogućeno da ispitaju veštaka. U pomenutom ročištu, druga stranka može da dovede svoje veštake radi davanja svog mišljenja u vezi sa pokrenutim pitanjima.

Član 26 Propust stranaka

26.1. Ako tužioc ne podnese svoju tužbu u skladu sa članom 20, stav 1 i ako ne podnese obrazloženje o ovom propustu, arbitražni tribunal zaključice arbitražni postupak.

26.2. Ako tuženik ne podnese svoj odgovor na tužbu u skladu sa članom 20, stav 1, arbitražni tribunal nastaviće sa postupkom. Propuštanje podnošenja odgovora na tužbu od strane tuženika se neće smatrati kao priznanje tužiočevih navoda.

26.3. Ako jedna stranka, iako je propisno obavještena na osnovu ovog zakona, ne dođe na raspravu o saslušanju ili ne podnese dokazne isprave u određenom roku, arbitražni tribunal može nastaviti postupak i doneti odluku na osnovu dokaza sa kojima raspolaže.

Član 27 Odustajanje od prava na prigovor

Stranka koja ima saznanja da je prekršena jedna odredba ovog zakona ili da nije ispunjen sporazum druge strane pa ipak nastavlja sa arbitražnim postupkom bez podnošenja prigovora o tom prekršaju, smatra se da je odustala od prava na prigovor.

Član 28 Pomoć Suda

28.1. Arbitražni tribunal, ili bilo koja stranka koja je dobila prethodno odobrenje od arbitražnog tribunala, može da zatraži pomoć suda radi izvođenja dokaza ili radi obavljanja drugih pravnih radnji koje arbitražni tribunal nije nadležan da obavlja.

28.2. Ako sud smatra da je takav zahtev dopustiv, on će ispuniti zahtev u skladu sa svojim pravilima postupka.

Deo VI ODLUKE

Član 29 Merodavno pravo

29.1. U slučajevima sa međunarodnim elementima, arbitražni tribunal primeniće pravo koje su stranke odredile kao merodavno pravo za materijalne poglede u zavisnosti od predmeta spora. U nedostatku ovog odredjenja od stranaka, arbitražni tribunal primeniće pravo koje je utvrđeno u pravilima međunarodnog privatnog prava. U svim drugim slučajevima arbitražni tribunal primenjuje Kosovsko zakonodavstvo.

29.2. Arbitražni tribunal doneće odluku ex aequo et bono ili kao amiable compositeur jedino ako su ga stranke izričito ovlastile da to uradi.

29.3. U svakom slučaju arbitražni tribunal odluciće u skladu sa odredbama sporazuma te će uzeti u obzir merodavne trgovačke uzanse (običaje) o trgovačkim transakcijama.

Član 30 Postupak donošenja odluke

30.1. U arbitražnom postupku sa više od jednog arbitra, bilo koja odluka arbitražnog tribunala doneće se većinom glasova svih članova, izuzev ako se stranke ne sporazume drukčije

30.2. O pitanjima upravljanja postupkom, odluku donosi predsedavajući arbitražnog veća samostalno ako je ovlašćen od stranaka ili od svih članova arbitražnog tribunala.

Član 31 Forma i sadržina odluke

31.1. Odluka arbitražnog tribunala donosi se u pisanom obliku i ista je konačna i obavezujuća za stranke. Odluka će imati obavezujuće dejstvo za stranke isto kao i pravosnažna sudska odluka.

31.2. U odluci moraju da budu navedeni razlozi na osnovu kojih je ona doneta, osim ako su se stranke sporazumele da obrazloženje nije potrebno.

31.3. Odluku potpisuje arbitar ili arbitri, i ona treba da sadrži datum i mesto njenog donošenja. U arbitražnom postupku sa više od jednog arbitra, potpisi većine članova arbitražnog tribunala biće dovoljni, pod uslovom da se u odluci navode razlozi odsustva ostalih potpisa.

31.4. Po jedan primerak odluke kojeg su potpisali arbitri dostaviće se svakoj stranci, nakon što su izmirene sve takse.

31.5. Odluka biće javna jedino ako se o tome slože sve stranke.

Član 32 Poravnanje

32.1. Ako, pre donošenja odluke, stranke postignu poravnanje o sporu, arbitražni tribunal će obustaviti postupak.

32.2. Ako se stranke u toku postupka poravnaju o predmetu spora, arbitražni sud će na njihov zahtev doneti odluku na osnovu poravnanja, osim ako su dejstva tog poravnanja suprotna javnom poretku. (ordre public). Takva odluka ima snagu kao svaka druga odlučujuća odluka.

Član 33 Okončanje Arbitražnog Postupka

33.1. Arbitražni postupak se završava donošenjem konačne odluke ili bilo kojeg drugog zaključka u skladu sa stavom 2 ovog člana.

33.2. Arbitražni tribunal može doneti zaključak o okončanju postupka ako:

1. tužioc:
 - a) ne podnese svoju tužbu prema članu 20, stav 1;
 - b) povuče tužbu, osim ako se tuženi tome usprotivi a arbitražni tribunal oceni da tuženi ima opravdan pravni interes da se donese konačna odluka o sporu.

2. stranke sporazumno odluče o okončanju postupka; ili
3. stranke ne žele da nastave arbitražni postupak bez obzira na zahtev arbitražnog tribunala da se postupak nastavi, ili ako je nastavak postupka zbog bilo kojeg razloga postao nemoguć ili nepotreban.

33.3. Mandat arbitražnog tribunala prestaje okončanjem postupka, osim ako je drugačije propisano zakonom.

Član 34

Odluka o troškovima postupka

34.1. Izuzev ako su se stranke drugačije sporazumele, arbitražni tribunal odrediće troškove postupka u njegovoj konačnoj odluci. Pomenuti troškovi obuhvataju:

- a. takse arbitražnog tribunala;
- b. troškovi arbitara;
- c. troškove za veštace i ostalu podršku koju je zatražio arbitražni tribunal i za koju su se stranke sporazumele;
- d. putne i ostale troškove za svedoke do visine koju je odobrio arbitražni tribunal;
- e. troškove za zastupanje i pomoć za uspešnu stranku, ako su ti troškovi traženi u toku arbitražnog postupka, i jedino do visine do koje je arbitražni tribunal odobrio iznos ovih troškova kao razuman; i
- f. sve takse i troškove suda kada on imenuje arbitara.

34.2. Takse arbitražnog tribunala treba da su razumne, uzimajući u obzir vrednost spora, složenost predmeta, potrošeno vreme od strane arbitara i ostale bitne okolnosti slučaja. U slučaju spora o visini ili iznosu takse koja treba da se isplati arbitražnom tribunalu, sud je nadležan da odlučuje o tom sporu.

34.3. Izuzev ako su se stranke drugačije sporazumele, troškove arbitraže snosiće stranka koja je izgubila spor. Arbitražni tribunal može raspodeliti troškove propisane u stavu 1 ovog člana između stranaka ako zaključi da je ta raspodela razumna prema okolnostima slučaja.

Član 35

Ispravka, Tumačenje i Dopune Odluke

35.1. Izuzev ako su se stranke drugačije sporazumele, u roku od trideset dana od prijema odluke, svaka stranka, uz obaveštenje druge stranke, može zatražiti od arbitražnog tribunala:

- a. da tumači odluku;
- b. da ispravi u odluci računsku, pisarsku ili štamparsku grešku ili bilo koju grešku slične prirode; ili
- c. da donese jednu dopunsku odluku u vezi sa tužbama koje su podnete arbitražnom tribunalu ali koje nisu obuhvaćene u konačnoj odluci.

35.2. U roku od trideset dana posle saopštenja odluke arbitražni tribunal može na ličnu inicijativu da ispravi grešku. Arbitražni tribunal može da ispravi grešku ili daje tumačenje u pisanom obliku u roku od trideset dana od prijema zahteva.

35.3. Ako arbitražni tribunal smatra da je zahtev za dopunsku odluku opravdan i ako smatra da se dopunska odluka može doneti bez održavanja usmene rasprave i izvodjenja dokaza, arbitražni tribunal će dopuniti svoju odluku u roku od šestdeset dana od prijema zahteva. Član 30 primeniće se za ovu dopunsku odluku.

Deo VII SUDSKI POSTUPAK

Član 36 Pravna sredstva

36.1. U slučajevima koji su propisani u stavu 2 i 3 ovog člana, bilo koja stranka može zatražiti od suda da poništi jednu arbitražnu odluku.

36.2. Sud može poništiti arbitražnu odluku ako:

a). tužioc dokazuje da:

- (i) jedna stranka u sporazumu o arbitraži nema poslovnu sposobnost;
- (ii) sporazum o arbitraži nije valjan na osnovu zakona kojeg su stranke ili arbitražni tribunal odredile ili, u nedostatku ovog odredjenja, prema zakonu koji se primenjuje na Kosovo;
- (iii) tužioc nije blagovremeno obavestjen o imenovanju jednog arbitra ili o arbitražnom postupku, ili je na drugi način onemogućen da raspravi svoj slučaj;
- (iv) odluka se ne bavi sa pitanjima koja su razmatrana od arbitražnog tribunala, ili se bavi o jednom pitanju o kojem nije nadležan arbitražni tribunal, ili odluka sadrži rešenja o pitanjima za koje nije nadležan arbitražni tribunal. U ovim slučajevima, ako odluka o pitanjima za koje je nadležan arbitražni tribunal može da se odvoji od drugih pitanja, onda ovaj deo odluke može da se prizna i da se izvrši;
- (v) sastav arbitražnog tribunala ili arbitražni postupak nisu bili u skladu sa odredbama ovog zakona ili sa valjanim arbitražnim sporazumom, pod uslovom da ovo odstupanje je imalo bitan uticaj na odluku tribunala; ili

b). sud zaključi da:

- (i) je arbitraža zakonom zabranjena; ili
- (ii) izvršenje odluke prekršio bi ili bi bio u suprotnosti sa javnim poretkom (orare public).

36.3. Izuzev ako su se stranke drukčije sporazumele, zahtev za poništenje jedne arbitražne odluke može se podneti sudu ne kasnije od devedeset dana posle prijema odluke arbitražnog tribunala od odgovarajuće stranke.

36.4. Kada se zahteva poništenje jedne odluke arbitražnog tribunala, Sud može, ako je dopustivo, da poništi ovu odluku i da predmet vrati arbitražnom tribunalu radi pokretanja ponovnog arbitražnog postupka ili da preduzima one radnje, koje prema proceni arbitražnog tribunala mogu da otklone razloge za poništenje ove odluke.

Član 37
Opšta Pravila Postupka

37.1. Sud odlučuje rešenjem. Pre donošenja rešenja Sud je dužan da sasluša tuženog.

37.2. U slučaju tužbe, prema članu 36, za poništenje odluke arbitražnog tribunala, Sud je dužan da sasluša sve stranke.

37.3. Protiv sudskog rešenja u slučajevima koji su propisani u članu 36, stav 2, dozvoljena je žalba. Za sva ostala rešenja koja su doneta od strane Suda u skladu sa ovim zakonom žalba nije dopuštena.

Deo VIII
PRIZNANJE I IZVRŠENJE ODLUKA ARBITRAŽNOG TRIBUNALA

Član 38
Arbitražne Odluke donete na Kosovu

38.1. Jedna arbitražna odluka koja je doneta od strane jednog arbitražnog tribunala na Kosovo biće izvršna ako je proglašena izvršnom od strane Suda.

38.2. Zahtev da se jedna arbitražna odluka proglasi kao izvršnom, biće odbačen i odluka će se poništiti ako Sud zaključi da ima više osnova za poništenje odluke prema članu 36 stav 2. Zahtev za izvršenje arbitražne odluke, na osnovu ovog člana, biće priložen i odluka arbitražnog tribunala ili jedan njen overen primerak.

Član 39
Arbitražne Odluke donete van Kosova

39.1. Sudovi na Kosova priznaće arbitražne odluke koje su donete van Kosova kao obavezujuće i izvršiće ih ako su pomenute odluke priznate i postale pravosnažne shodno stava 2 do 5 ovog člana.

39.2. Zahtev za priznanje i izvršenje arbitražne odluke donete van Kosova podnosi se Privrednom sudu.

39.3. Zahtevu za priznavanje i izvršenje arbitražne odluke zainteresovana strana priloži će:

- a). autentičnu originalnu odluku ili jedan overen primerak odluke;
- b). original sporazuma o arbitraži ili jedan njen overen primerak; i
- c). jedan overeni prevod sporazuma o arbitraži i odluke o arbitraži na jedan od službenih jezika na Kosovo, ako sporazum ili odluka o arbitraži nije sačinjena na jednom od službenih jezika na Kosovu.

39.4. Zahtev za priznanje i izvršenje arbitražne odluke odbija se, na zahtev druge stranke, ako pomenuta stranka obezbeđuje dokaze da:

- a). stranka u sporazumu o arbitraži, na osnovu primenljivog zakona za ovaj sporazum, nema poslovnu sposobnost, ili ako sporazum o arbitraži nije bio valjan na osnovu zakona koji su stranke utvrdili ili, u nedostatku ovog odredjenja, na osnovu primenljivog zakona na teritoriji na kojoj je doneta odluka;

- b. stranka na koju se odluka odnosi nije bila blagovremeno obaveštena o imenovanju jednog arbitra ili o arbitražnom postupku, ili joj je na drugi način bilo onemogućeno da raspravi svoj slučaj;
- c. odluka se ne bavi sa pitanjima koja su razmatrana od arbitražnog tribunala, ili se bavi o jednom pitanju o kojem nije nadležan arbitražni tribunal, ili odluka sadrži rešenja o pitanjima za koje nije nadležan arbitražni tribunal. U ovim slučajevima, ako odluka o pitanjima za koje je nadležan arbitražni tribunal mogu da se odvoje od drugih pitanja, onda ovaj deo odluke može da se prizna i da se izvrši;
- d. sastav arbitražnog tribunala ili arbitražni postupak nisu u saglasnosti sa primenljivim zakonom u ovom slučaju; ili
- e. odluka nije još obavezujuća za stranke, ili je poništena ili je obustavljeno njeno dejstvo od jednog nadležnog organa u teritoriji u kojem, ili prema zakonu na osnovu kojeg, je doneta presuda.

39.5. Zahtev za priznanje i izvršenje odluke arbitražnog tribunala odbija se ako Sud zaključí da:

- a. na osnovu zakona koji se primenjuje na Kosovu, predmet spora nije u nadležnosti arbitraže, ili
- b. priznanje ili izvršenje odluke prekršilo bi ili bi bilo u suprotnosti sa javnim poretkom (ordre public) Kosova.

Deo IX
ZAVRŠNE ODREDBE

Član 40
Primenljivi Zakon

Stupanjem na snazi ovog zakona prestaju da važe sve odredbe primenljivog zakona koji nisu u skladu sa odredbama ovog zakona.

Član 41
Stupanje na snagu

Ovaj zakon stupa na snagu mesec dana nakon njegovog usvajanja od Skupštine Kosova i njegovog proglašenja od Specijalnog Predstavniká Generalnog Sekretara.

Zakon Br. 02/L-75
26 januar 2007

Predsednik Skupštine Kosova,

Kolë Berisha